

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de setembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 12-04-2018 es va dictar Providència per l'Hble. Batlle, en el que decidia no admetre a tràmit el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. C MRI , formulat per escrit de data 26-03-2018, contra l'aute de data 19-03-2018.

II.- En data 25-04-2018 la Sra. C M R va interposar recurs de queixa contra la Providència de data 12-04-2018.

Per Providència de data 04-07-2018, aquesta Sala va sol·licitar al Batlle ponent de la causa que emetés un informe indicant els motius de l'inadmissió a tràmit del recurs d'apel·lació.

III.- En dates 05-07-2018 i 06-07-2018 l'Hble. Batlle va emetre informes en els quals argumentava el següent :

“La resolució en qüestió precisa “que l’Aute de data 19 de març de 2018 no impossibilita la continuació del procediment, i per tant, en compliment de l’article 17 de l’annex II del Decret sobre procediments –en puritat del Decret, del 4 de febrer de 1986, regulador del procediment abreujat-, no pot ser objecte de recurs d’apel·lació”. És doncs aquest l’únic argument que comportà la no admissió a tràmit del recurs d’apel·lació interposat. No obstant l’exposat, i a fi d’intentar salvar l’eixorquia d’aquest tràmit a la que feu referència, únicament puc ampliar el mateix argument tot afegint que al disposar que l’esmentat Aute no impedeix la prossecució del procediment, més quan la referida causa es troba pendent de Sentència, simplement faig aplicació de la constant i dilatada jurisprudència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia segons la qual en aplicació del precepte indicat els Autes que no impossibiliten la continuació del procediment no poden fer l’objecte d’un recurs autònom d’apel·lació, principi també aplicable en procediments ordinaris (ATSJ civ. 29-7-14, 046/14), i això sense perjudici de les excepcions que s’han anat conformat per via jurisprudencial –crides en garantia, qüestions prejudicials o relatives a la jurisdicció- i que no entenc aquí d’aplicació.

Per tant, i sens perjudici del criteri que es pugui establir davant d’una eventual apel·lació contra la resolució definitiva resultant i salvant la possibilitat que s’entengui procedent incardinar també el supòsit d’autes dins les excepcions establertes i concretament en el marc de les qüestions relatives a la jurisdicció que introdueix explícitament l’Aute de 17-7-14 (TSJC 123/14), mantinc el criteri ja exposat en la resolució qüestionada en base al mateix argument.”

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els que la representació processal de la Sra. C M R fonamenta el seu recurs de queixa són els següents.

En primer terme, assenyala que es va oposar a la demanda interposada i va formular demanda reconvencional contra la part agent. La part actora es va oposar a la demanda reconvencional i la Batllia va fixar el tràmit de proves, obviant el tràmit de dúplica.

A resultes d'aquest fet, es va presentar un escrit de 7-03-2018 en el que es protestava per l'omissió del tràmit de dúplica. Per Aute de 19-03-2018 no es va donar lloc a la petició interessada i, interposat recurs d'apel·lació contra l'Aute, per Providència de 12-04-2018 no es va admetre a tràmit el recurs d'apel·lació.

Considera que les normes de procediment són d'ordre públic i que en la contesta a la demanda reconvencional no es limita a oposar-se sinó que efectua altres consideracions, la qual cosa també justificaria l'escrit de dúplica.

Conclou que aquesta actuació de la Batllia vulnera l'article 10 CA, el dret a la jurisdicció, a un procés degut i el dret a la defensa.

II.- El present recurs de queixa no pot ésser admès per les raons que, a continuació, s'exposen.

L'aute de la Batllia, de data 19-03-2018, no dona lloc a la petició de la pràctica del tràmit de dúplica perquè entén que aquest només té sentit quan prèviament s'ha formulat rèplica i, en el present cas, afirma que la contesta a la demanda reconvencional es cenyeix a oposar-se a aquesta.

La Providència de 12-04-2018 que inadmet a tràmit el recurs d'apel·lació contra l'anterior Aute, i que hauria d'haver adoptat la forma d'Aute per l'especial rellevància de la inadmissió, es fonamenta en què l'Aute dictat no impedeix la continuació del procediment i, per tant, no pot ésser objecte d'una apel·lació autònoma.

I l'informe efectuat pel Batlle, a requeriment d'aquest Tribunal, exposa que l'article 17 de l'annex II del Decret de 4-02-1986 preveu que els autes que no impossibiliten la continuació del procediment no poden ser objecte d'un recurs d'apel·lació autònom. I aquest criteri ha estat estès per la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra (Autes de 29-7-2014 i 17-7-2014) als procediments ordinaris, excepte els casos de crides en garantia, qüestions prejudicials o excepcions de jurisdicció.

El criteri exposat pel Batlle en el seu informe coincideix amb la jurisprudència d'aquesta Sala i ha de ser mantingut.

En efecte, a l'Aute de 17-7-2014 vam exposar que *"Com a qüestió prèvia, la part recorreguda manifesta que l'Aute d'instància no impedeix la continuació del procediment, per la qual cosa no esdevé recurrent. Però aquesta Sala ja ha manifestat en diverses ocasions que la peculiaritat de les crides en garantia, així com de les qüestions prejudicials o relatives a la jurisdicció, justifica l'admissió del recurs en ares a poder establir un cos de doctrina estable en relació a aquestes institucions"*.

I a l'Aute, de 29-7-2014, es recull la doctrina de la Sala, consistent, per una banda, en que la disposició de l'article 17 de l'Annex II del Decret de 4-02-1986 esdevé aplicable als incidents en els procediments civils, i, per l'altra, com a corol·lari lògic, que la resolució que es dicti, si impedeix la continuació del procediment, no pot ésser objecte d'apel·lació autònoma:

“II.- La resolució del present incident exigeix posar de manifest, que efectivament ens trobem front a un procediment ordinari i no davant d'un declaratiu abreuja, la qual cosa significa tanmateix que, articulades excepcions dilatòries, s'inicia un incident que es resol per Aute quin determina la procedència o no de les mateixes.

*I arribats a aquest extrem, s'ha d'indicar que les excepcions dilatòries que es van esgrimir són aquelles que de ser acollides impedeixen i ajornen el pronunciament sobre el fons, a diferència de les peremptòries, que són aquelles que, atesa la seva natura material, exclouen definitivament, si són acollides, un pronunciament sobre el fons (cfr. Aute 21-10-2004). Però, en tot cas, s'han d'advertir dos extrems: un, que en el procediment ordinari, segons reiterada doctrina d'aquesta Sala (vegeu les SSTSJA de 30-6-2004 i 15-11-2001) no permet que les excepcions ja al·legades com a dilatòries i refusades puguin tornar a ser plantejades com a peremptòries i, dos, que l'Aute que resol la procedència o no de les excepcions dilatòries pot ésser objecte de recurs davant d'aquesta Sala quan s'impedeix la continuació del procediment, **com resulta d'allò que disposa l'article 17 de l'Annex II del Decret de 4-02-1986** (“Els autes recaiguts en les qüestions incidentals a que es refereix l'article 4 d'aquest Decret podran ser objecte de recurs d'apel·lació únicament quan la resolució recaiguda impossibiliti la continuació del procediment”), **quin és d'aplicació al cas per la remissió que s'efectua a l'article 4** (“El mateix procediment serà aplicable a les pretensions incidentals en tots els assumptes civils sense limitació de quantia”). En aquest darrer sentit vegeu els autes d'aquest Tribunal de dates 18-12-2001, 21-03-2002, 20-06-2002 i 22-01-2001 i en l'Aute de 22-01-2004 s'afirma que “ II.-És constant la jurisprudència d'aquesta Sala que declara que: de la combinació dels articles 17 de l'Annex II del Decret de 4 de febrer de 1986 i 86 de la Llei transitòria de procediments judicials en resulta que els autes que es dicten en els procediments civils de quantia superior a 200.000,-Ptes i que no excedeixi de 2.00.000,-Ptes o els seus contravalors en altra moneda; **“els que es dicten en els procediments interdictals”**; en les terceries; i **“en tota mena d'incidentes en els procediments civils”** poden ser objecte del recurs d'apel·lació **“únicament quan la resolució que hi hagi** recaigut impossibiliti la continuació del procediment” (autes d'aquest Tribunal de 19 d'octubre de 1995, 19 de novembre de 1998, 13 d'abril, 5 de maig i*

30 de novembre de 2000, 18 de desembre de 2011, 21 de març, 18 i 20 de juny de 2002, etc.).”

III.- Les anteriors consideracions justifiquen el refús del recurs de queixa, la qual cosa s’ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d’aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d’Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de queixa interposat per la representació processal de la Sra. C M R contra la providència de 12-04-2018 i mantenir la inadmissió del recurs d’apel·lació interposat contra l’Aute de 19-03-2018. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d’aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l’Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-